

Industriens Fremme. Hvad nu Patenterne angaaer, saa vil jeg tilstaae, at jeg ikke er nogen Ven af Patenter; jeg skal imidlertid ikke gaae ind paa en Forhandling om Patenters Rigtighed eller Urigtighed, men jeg troer, at man ikke er langt fra nu at indrømme, at det var bedre, om slige Patenter ikke bleve bevilgede, og hvad Raadgivningen om Anvendelsen af de 4,000 Rb. angaaer, saa vil denne jo falde bort, isald Posten falder bort. Jeg skal tillade mig at erindre om, hvad der staaer i Anmærkningerne om Anvendelsen af de 4,000 Rb., det er til Læseselskabet for Kunstnere og Haandværkere 96 Rb., til Reiseunderstøttelser 3,604 Rb., og til andre industrielle Diemed 300 Rb. Hvad nu den første Post angaaer, saa rørte det mig noget; jeg var ingenlunde for at tage de 96 Rb. bort; men da jeg af en kyndig Mand er bleven underrettet om, at Læseselskabet alligevel ikke vil kunne bestaae, saa vil der derved ingen Skade opstaae. Hvad Reiseunderstøttelserne angaaer, saa er det netop der, at jeg tvivler om Hensigtsmæssigheden af at anvende disse Penge. Hvorledes gaaer det nemlig til dermed? Jeg formoder, at en Mængde Ansøgere anholder hos Ministeriet om at faae Andeel i disse 3,604 Rb., og jeg formoder endvidere, uden at jeg dog er istand til at kunne sige det med Bestemthed, at de fleste af disse Understøttelser, gives til Folk, der opholde sig her i Kjøbenhavn, og det er jo saa rimeligt; selv om ikke den største Dygtighed findes her, ere de nærmere ved Kilden, saa at de kunne passe paa, naar der er en saadan Post, da at faae den. Naar man nu vilde give saadanne Folk Reiseunderstøttelse, saa er det vel i Reglen unge Haandværkere, der skulle uddanne sig ved at see andre Landes Frembringelser, men man tør vel i de fleste Tilfælde antage, at det er Folk, som ikke ere de fremmede Sprog saa mægtige, at de der i en kort Tid kunne skaffe sig den fornødne Underretning om, hvad det er, de søge. Den Understøttelse, de faae, kan ikke række til noget langt Ophold, de ville altsaa paa denne Reise see noget maaskee Ufuldstændigt, bedømme det, gjøre deres Bedste, og naar de saa kom tilbage, saa er det ikke usandsynligt, at der kort Tid efter igjen er steet Forandringer i det, som de have seet, som gjøre det mindre nødvendigt,

at de have gjort denne Reise. Jeg har i sin Tid i Finansudvalget, men det er længere Tid tilbage, seet Lister over de Folk, som have faaet Reiseunderstøttelser; selv om jeg kunde det, vil jeg ikke nævne Nogen, men jeg vil dog erindre om, at det er forekommet mig, at ikke faa af dem slet ikke behøvede Understøttelse til en Reise, dersom de ellers fandt det rigtigt at foretage den. Jeg vil gjerne troe, at Regjeringen med stor Skjønsomhed har uddeelt Pengene, men jeg troer ikke, at det altid har været nødvendigt. Men hvor Mange vil der ikke blive forbigaaede af dem, der søge, hvilken Misundelse, hvilken Fortrydelse vil der ikke opstaae blandt dem, som blive skuffede i deres Forventninger om at blive deelagtige i denne Gave fra Regjeringens Side; man kan ikke tilfredsstille Alle, og derfor vil der aabenbart være en Mængde, som maaskee vare ligesaa berettigede til at faae Andeel i denne Understøttelse som dem, der have faaet den. Vil man altsaa anvende Penge i et saadant Diemed, troer jeg, at det Rigtigste vil være, at man aarlig sendte en kyndig Mand ud for at undersøge, hvad der var foregaaet til Industriens Fremme i andre Lande, at han bragte hjem med sig Tegninger og Modeller, holdt Forelæsninger o. s. v. — jeg raader slet ikke til, at dette skal skee, men jeg siger, at det efter min Mening vilde være den rigtigste Fremgangsmaade, idet saa alle Haandværkerne og de, der interesserede sig for saadanne Sager, ville blive bedre istand til at drage Nytte deraf, end det nu er Tilfældet. Det har været mig paa-faldende, at jeg aldrig i disse Lister har seet, at der har været givet nogen Understøttelse enten til Handlende, Skippere eller Bønder, og jeg mener dog, at det er Industrigrene, der kunne være ligesaa vigtige som at lave Sko eller andre Klædningsstykker, jeg troer endog saa, at det kunde være berettiget, om om f. Ex. fornuftige Bønder bleve sendte til andre Lande for at see Algerbruget der — jeg siger, at de ere ligesaa berettigede til at faae Reiseunderstøttelse som de Andre, men jeg siger ikke, at det skal skee paa Regjeringens Regning. Jeg troer ikke, at Regjeringen, ved paa denne Maade at uddele disse Gaver, paa nogen heldig Maade kan opmuntre eller fremme